

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.03.1972, sp. zn. 6 Tz 6/72, ECLI:CZ:NS:1972:6.TZ.6.1972.1

Číslo: 53/1972

Právní věta: Důvodem k odkladu nebo přerušení výkonu trestu odnětí svobody nepřevyšujícího šest měsíců (§ 328 odst. 1 tr. ř.) a trestu nápravného opatření (§ 338 odst. 3 tr. ř.) a upuštění od výkonu těchto trestů je jen výkon základní vojenské služby a nikoli i náhradní vojenské služby.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.03.1972

Spisová značka: 6 Tz 6/72

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odklad výkonu trestu, Přerušení výkonu trestu odnětí svobody, Upuštění od výkonu trestu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 328 odst. 1
§ 338 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1972 sb. rozh.

Důvodem k odkladu nebo přerušení výkonu trestu odnětí svobody nepřevyšujícího šest měsíců (§ 328 odst. 1 tr. ř.) a trestu nápravného opatření (§ 338 odst. 3 tr. ř.) a upuštění od výkonu těchto trestů je jen výkon základní vojenské služby a nikoli i náhradní vojenské služby.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 6. března 1972 sp. zn. [6 Tz 6/72](#).)

Rozsudkem okresního soudu ve Znojmě ze dne 18. března 1971 sp. zn. 1 Ta 76/71 byl obviněný F. K. odsouzen za přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. k trestu nápravného opatření v trvání 4 měsíců se srážkou 15 z odměny za práci. Výkon tohoto trestu měl započít v JZD Rozkoš, okr. Znojmo, v dubnu 1971. Na oznámení, že obviněný je v „základní vojenské službě“ zjistil soud dotazem na okresní vojenskou správu, že obviněný je ve „vojenské službě“ od 1. dubna 1971 na pět měsíců. Nato okresní soud usnesením ze dne 7. července 1971 rozhodl, že se podle § 338 odst. 3 tr. ř. se zřetelem na § 328 odst. 1 tr. ř. obviněnému odkládá výkon trestu nápravného opatření. Toto usnesení nabylo právní moci. Bylo v něm dáno poučení, že soud upustí od výkonu trestu nápravného opatření, nedopustí-li se obviněný ve výkonu „vojenské základní služby“ trestného činu a bude vojenskou službu řádně konat. Po vyžádání

zpráv o chování obviněného rozhodl okresní soud usnesením ze dne 26. října 1971, že se podle § 338 odst. 3 s poukazem na § 328 odst. 2 tr. ř. upouští od výkonu trestu nápravného opatření. Toto usnesení nabylo právní moci.

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR usnesení okresního soudu z 26. 10. 1971.

Z odůvodnění:

Podle § 20 odst. 2 branného zákona č. 92/1949 Sb. ve znění zákona č. 19/1958 Sb. (vyhl. č. 20/1958 Sb.) vojenská činná služba zahrnuje a) základní službu (§ 27), b) náhradní službu (§ 28), c) až g) další služby a vojenská cvičení. Podle § 27 odst. 2 cit. zák. trvá základní vojenská služba 24 měsíců. Podle § 28 odst. 1 cit. zák. místo základní služby vykonávají náhradní služby osoby určené k ní podle § 29 až 31 cit. zák. Podle § 28 odst. 3 cit. zák. náhradní služba trvá pět měsíců a počítá se ode dne skutečného jejího nastoupení.

Ustanovení § 328 odst. 1 tr. ř. stanoví odložení nebo přerušování výkonu trestu odnětí svobody nepřevyšujícího šest měsíců, je-li odsouzený povolán k výkonu základní vojenské služby. V § 328 odst. 2 tr. ř. se stanoví podmínky pro upuštění od výkonu trestu nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený ve výkonu této služby nespáchal žádný trestný čin a konal řádně vojenskou službu. Ustanovení § 338 odst. 3 tr. ř., které upravuje odklad a přerušování výkonu trestu nápravného opatření a upuštění od jeho výkonu v případě, že byl odsouzený povolán k výkonu základní vojenské služby, odkazuje na obdobné užití § 328 tr. ř. Zákon tedy jasně stanoví možnost odkladu výkonu trestu a upuštění od jeho výkonu jen pro případy základní vojenské služby. Nelze tedy citovaných ustanovení použít pro případy, kdy odsouzený je povolán k výkonu jen vojenské služby náhradní. Úmysl zákona je ten, aby výhoda upuštění od výkonu trestu byla poskytnuta jen těm odsouzeným, kteří po delší dobu, jakou trvá základní vojenská služba, tj. 24 měsíců, na rozdíl od krátké doby vojenské náhradní služby, tj. 5 měsíců, projevili řádným životem a výkonem vojenské služby, že jsou schopni nápravy i bez výkonu trestu. Doba pěti měsíců, po kterou trvá náhradní vojenská služba, není dostatečnou zárukou, že dobré chování odsouzeného je projevem nápravy.